

ПО СВІТУ

Реорганізація англійської армії на Близькому Сході

СТОКГОЛЬМ, 22 жовтня. Англійську армію на Близькому Сході реорганізували. Утворено діл армії: західне, що до неї належать збройні сили в Лівійській пустелі і яка починна оборони Египту проти Ізраїлю, та північну армію, якій підлягають збройні сили в Сирії та Палестині. На головнокомандувача північної армії призначено генерала Вільсона. Головнокомандувач західної армії що не затверджений. Є ще генерал Очікель, якому підлягають війська залишок у Єгипті. Його місце перебуває — Каїр.

Угода Нікарагуа— США

ВАШИНГОН, 22 жовтня. Як повідомляє агентство Сполучених Штатів Юнайтед Пресс, державний секретар Хелл і посланик Нікарагуа п. де-Байл підписали угоду про встановлення між Сполученими Штатами і Нікарагуа післяного співробітництва в справі забезпечення оборони півдня. Нікарагуа дистанції Сполучених Штатів кредит на основі системи посик та оренди.

Болгарія постачатиме тютюн

БЕРЛІН, 23 жовтня. В Софії відбулися звичайні щотижневі переговори про німецько-болгарський товарообмін. Особливу при цьому обговорювалася питання про довіз болгарського тютюну в Німеччину.

Половина призваних американців не пригодні

ВАШИНГОН. Розрекламувавши в представниками преси, що коло 50% призваних на військову службу молодих американців виявилися непридатними. Із мільйона чоловік забраковані 100 тисяч не можуть ні читати, ні писати, решта 900 забраковані через фізичні або духовні вади.

Бельгія втратила 8.500 бійців

Швидке затягнення походу на захід, що підійшло велика хвиля проходити країною між Маасом і Шельдою, врятувало Бельгію від великої кількості жертв. Це видно з останнього розслідування, проробленого бельгійським Червоним Хрестом. Однак, у цій війні вперше число жертв серед цивільного населення перевищило число загиблих бійців. Під час 18-денних боїв забито близько 10.000 цивільних, в той час, як бійців загинуло 8.500, з них 269 офіцерів.

18.583 бельгійських бійців, з них 479 офіцерів поранено і близько 200.000 притягнули до бельгійської армії (сотні тисяч запасних, яких після капітуляції розброєно і розкинуто по домівках, не входять у це число) попали в полон. З них на цей час, за даними бельгійського Червоного Хреста, 120 тис. повернулися на батьківщину.

Значні, по відношенню до числа загиблих бійців, втрати серед цивільного населення треба віднести на рахунок провини бельгійського уряду. Парлата, який викликав паніку серед населення і призвів до втечі населення з міст і містечок. Тому після того, як шляхи були блоковані в результаті ударів німецьких повітряних сил і швидкого просування німецьких танків, велики потоки біженців були відтиснуті в безпосередню близькість до бойової зони. Гідне державного діяча рішення бельгійського короля з репетиціями бельгійського війська і масами біженців капітулювати у Фландрії, врятувало країну від великих кривавих жертв.

З цивільного населення попал 1.500.000 чол. втекли до Франції. Після укладення перемир'я для них з'явилася можливість за підтримкою німецьких установ повернутися до Бельгії. 25.000 бельгійських підданіх, які схочали втекти до Франції пароплавом, перебувають, частково проти своєї волі, у Англії, інші 5.000 — у французькому Марокко, Португалії й Америці.

ПРО „ВІЗВОЛЬНІ ПОХОДИ“

Першою великою моральнюю по-разкою більшовицькому перед війною були так звані візвольні походи. Мільйони людей, що побували на цих землях, на власні очі побачили, як живуть люди в Галичині, Білорусії, Буковині, Бесарабії. Нічого «схожого» з тим, що писала більшовицька преса. Советські продавці остаточно перестали вірити статистичній «Правді».

Либії замітили всіх тих, що почали працювати у «візведенні» землі, звичайно, крім партійної бюрократії і спекулянтів, — чого вони почали тут, то всі майже відповіли б: через важкі житлові і матеріальні умови. І це була велика, трагічна правда. Про цю правду тільки тепер можна вільно підсумувати і говорити.

Перевозивший поїзд Київ—Львів рушив, багато пасажирів різноманітних професій прямуючи до Чернівців. Біля мене сидів якийсь пасажир у поганому підлітковому підборівці більш турфах. Пому заважав мій чемодан.

— Нашкоди, — звернувся він до мене, — ви його тигнете з собою? Дивіться, як я йду, — показав рукою на повні кишені прошай. — Там все можна дешево купити.

«Там все можна купити» було лейтмотивом у всіх пасажирів і весь советського населення. Відіїжджаючи далися десятки дручення, проось родичів, знайомих що-небудь привезти. І це відіїздяли «чонебудь» везти.

В країну потекли різноманітні товари. Партийні — відповідальні і не-відповідальні бюрократи, спекулянти і звичайні громадяни машинами, підкамінням, літаками, везли буквально все: машинуфактури, годинники, костюми, килими, масло, сало, пурпур, вкуств, меблі тощо. Для обідного, звичайного народу відіїздяли споряджені дешевими китайськими та індійськими підприємствами.

Ми їхали в другу Індію, в Буковину. Проежджаємо Галичину. Навколо багаті села, впадають в очі здорові породисті селянські коні, тисячні табури гусей, качок. Пасажири жадібно купують на станціях дешеве — по 15 крб. за кількоєдною кількоєдною.

Львів нас уразив безлічно радянцем. В Станіславові сіло багато пасажирів — українців, що виразно виявили своє незадоволення з советської влади. Я гордий був за них і одночасно підказував їх, що вони незабаром стануть жертвами.

Львів нас уразив безлічно радянцем. В Станіславові сіло багато пасажирів — українців, що виразно виявили своє незадоволення з советської влади. Я гордий був за них і одночасно підказував їх, що вони незабаром стануть жертвами.

ПЕРЕД РОЗВАЛОМ

Майже щодня довідуємося про все нові і нові успіхи союзницьких військ на сході Європи. Здобуття Одеси, розгром величезних армій під Бринськом і Вязьмою, прорив перед Москвою і т. д., — це все є незаперечним доказом того, що війні дії на сході розвиваються по сліду і що наша армія не спинить цілковитого розгрому колосальних советських армій.

Програма на фронті означає для Советів розвал держави. Коли ми читаємо, що вже в 3.500 тис. полонених, до чого мусимо додати не менше військ або тільки поранених, незданих до боя, — то виходить, що більшевики втратили за 4 місяці про війну понад 7 мільйонів воїнів. Після 7 мільйонів — це були найкращі советські війська. І якщо тепер більшевики потраплять залишитися далі в замілі (в тилу), на Уралі чи де інде, якунебудь армію, то це вже буде армія, складена з резервів. А резервова армія складається замілами з людей старших віком, менше віднітих, а часто і ворожих самому режиму.

Далі довідуємося, що вже було знищено майже 20 тис. танків, до 25 тис. гармат і 15 тис. літаків. Це такі цифри, про які ще ніколи в історії пішо не тільки не писав, але навіть не відмінив думати. І ці гармати, літаки, танки — це була чиста війська найкраща, найпотужніша зброя. Те, що ще лишилося, напевне вже не дорівнює регулярній армії не тільки кількістю, але, головно, і якістю. І за ті десятки тисяч вбитих більшевицьких тан-

ків, гарматників і льотчиків більшевицькі не найдуть ніде нагороди.

Полонені, з якими нам доводиться говорити, однозгідно повідомляють про те, що в більшевицькому запілі панує цілковитий хаос і дезорганізація. Вояки по кілька днів не вистають із, часто-густо немає для резервів убраних, взуття. І вже все частіше і частіше трапляються випадки, що для війська, яке повинно йти на фронт, немає зброй. Ці факти, що про них говорять очевидці, є найкращим доказом того, що союзники, до чого мусимо додати не менше військ або тільки поранених, незданих до боя, — то виходить, що більшевики втратили за 4 місяці про війну понад 7 мільйонів воїнів. Після 7 мільйонів — це були найкращі советські війська. І якщо тепер більшевики потраплять залишитися замілами з людей старших віком, менше віднітих, а часто і ворожих самому режиму.

Незадовісмо всі ми будемо свідками цілковитого і абсолютно розвалу червоної советської імперії. Цей розвал вже неминучий. І ми, українці, всіма своїми силами, всіма засобами помагали, помагаємо і будемо помагати по торму всіх свободолюбивих народів світу. На руках Москви будемо будувати свою рідну українську майбутність. І ця наша майбутність буде така, яку ми самі хотіємо побудувати. І з розвалом Москви вступає Україна в колі вільних народів Європи. І в цьому колі вільних народів Україна займе гідне її місце.

ЮТ.

ПІВОСТРІВ КРИМ

В зв'язку з операціями на місці розташування півострова розташовані в його центрі та на берегах, а особливо за узбережжі на захід і південі від гір, і всі вони мають значення як порти торговельного пароплавства. Тут з заходу на південі та схід розташовані старі торговельні міста: Евпаторія, Севастополь, Тернопіль, Керч.

Весь півострів разом з Керченським архіпелагом, що вистуває в Азовському морі, займає площу в 25.261 кв. км. Від степової зони на півночі завдовжки понад 160 км і південній частині на Перекопському перешині від півночі до півдня та широти 50° залежно від південної місцевості.

Севастополь і Керч за советського режиму є визначними морськими спортивними пунктами Советського Союзу.

з вінком крб. 15. — голосно сказав один лікар. — Тільки про наші цінності тут єдиний мурmur, — застережливо додав він.

А місцеве населення часто залишається з одним ортопедом про національну політику партії більшевиків, не розуміє, чому не може існувати українська мова на транспорті і в червоній армії.

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!». А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

го пасажира, якийсь учитель з національною групою в другому купецькому купцем розглядав рапсіджею та колгоспників: «Чушиш, брате мій!

А перед тим вони співали худобу галицьку пісню: «Чушиш, брате мій!

Відіїжджаючи на заплатині одно-

ПРО ТАКТ ТА ВІДНОСИНИ МІЖ ЛЮДЬМИ

Європа створила людську індивідуальність. Європейська ідеологія та культура побудовані на розумінні та почутті самопочуття людської особи. Сама по собі людина, незалежно від П. стану, є повноправний чинник суспільного життя. Людина Європи завжди чітко осягала, ділова і впевнена індивідуальність. Цей погляд на окрему людину, як на самодійності, ставлення до особи, як до неї високих основ людства, відтворили особливі форми відносин між людьми будь то в службових, чи в приватних стосунках.

Відносини ці характерні підкресленою увагою до людини, терпливею, доброзичливістю та вічальністю. Такий характер відносин між людьми, скрізь ним моралю та багаторічною традицією, став звичайним, загальноприйнятим.

Москва виховує культ «маси». «Маса» — це щось могутнє, але інертне та безнадіє. В масі люди на відразу свою індивідуальність освоюють. Особа має вартистів лише як частина маси і неспроможна до самочинності. Індивідуальність не має основи розвитку аж в економічному, аж в ідеологічному розумінні. Знепечення людської особистості, перетворені Советами на звичайний порядковий номер, не могло не спричинитися до виникнення зневажливих форм відносин між людьми. До того ж спричинилися й страшній слайд та терор.

Ніхто більше Москвичіни не усвідомлює брутальністю поведінки, зневагою до людської гідності. Протягом усієї історії Москвичіни виходили з цей погляд на особу. Він здобув собі винний вів у Советів. Наследники подій, поразу вималили цілкоміть безсилість, певненість людини.

Відсутність приватної власності, господарчого значення ставила особу в беспорядок підлегле становище. На цьому грунті розвинулися специфічно советські форми відносин.

Наївнощіні — це нещирість. Завжди подвоєність. Одне обличчя — на людях, друге — там, у себе чи з собою. Загальне недовір'я, внутрішня самотність довершували безпорядок стан людини. Із цього всього народилося підлабузництво, вислужування.

Високолітні слова і мізерні факти, неправда у пресі, неправда — це стиль Советів, форма їх політики.

Цьому змісту відносин між людьми відповідали і зовнішні вияви. Нетактність стала найже звичайним явищем. Навіть дівчинка-секретар зустрічав в установі людину неприязно, швидко вимовити пару слів, говорити грубо. Урядовці ставилися до простоти людини надміро гордо. Скірсь потрібна протекція.

Серед співробітників властів будь роз'язти поведінки, зайти в панівство, взаємна заздрість та чвари. Це призводило незмінно до замкненої дисципліни. У молоді не викорювалося почуття поганих до старших, що так скріплює покоління людей.

Із звичайності справа й досі не відійде. Адже дехто вважає за можливе заходити до війната, не склопувши шапки, сидати без запропонування, етруститися у розмову або розмовляти надто довго.

Все це дрібниці, але дуже прикрі.

Советів уже нема у нашому місті, не буде їх скоро в усій Україні. Особа має вартистів лише як частина маси і неспроможна до самочинності. Індивідуальність не має основи розвитку аж в економічному, аж в ідеологічному розумінні. Знепечення людської особистості, перетворені Советами на звичайний порядковий номер, не могло не спричинитися до виникнення зневажливих форм відносин між людьми. До того ж спричинилися й страшній слайд та терор.

Нам трудно ще зараз, але ми підслухуємо, що позбулися страшного лиха, вже почувавши міцний прут під ногами.

Створюються економічні умови відродження людської індивідуальністі, відроджується Наша. Цікаво, звісно з нашою звідомості, чужої, незвичайної нам ідеології, одних потворних форм стосунків і зовнішніх їх проявів — справа нашої часті.

Людина має стати на палінне військо.

Людина стане індивідуальністю. Це властиве нашій культурі, нашим національним почуттям. Але це не робиться сразу, не має робитися щодня, щогодини, має вирощуватися скрізь і всіді.

Ми переживаємо трудні часи; поточні гоєттарчі завдання забирають багато нашої уваги та сил. Але поруч з тим, поєднані створюються нові форми співідносин між людьми, відновлені нашим національним ідеалом.

Цього вимагає наша національна честь, цього вимагає політика, вимагає людська гідність.

Ю. ШВІДКИЙ.

Ді, я збирася перейти кордон і втекти до Советів. Я вважаю кому-небудь за ідеальних людей, але тепер у цьому розчарувався.

Не тільки в цьому він розчарувався. Настала зима, і він з своїм місячним заробітком в 150 крб. ліквідував без пальника, без пальто (хоча у благенькому плащі), без капелі. Всі його речі залишились у Бухаресті.

Дешеві ціни проявлювали в Буковині 3—4 місяці, поки її грабували, а коли відкрилась державна тортгілья, все змінилось. За Румунії кілько хліба коштувало кілька коп., за советські одразу продавали кілько хліба по 25, потім по 50 коп., а пізніше — по 1 крб.

Цікаво підвести ціни на деякі продукти за Румунії. Десяток ліпців коштував 20 коп., кілько масла — 60 коп., кілько винограду — 15 коп., кілько картоплі — 3—4 коп. Ціни скоро катастрофічно піднялися, дійшовши, приблизно, до советського рівня. Масло зовсім зникло з продажу.

Дружина робітника скаржилася мені:

— Шо воно таке? Прийшли товаріші, і нічого не стало, скрізь величезні черги, все подорожчало. Мій Михаель (10-річний Й.-спп), — каже вона, — сидить тепер без масла і вершків.

— А разів хіба ви мали мож-

ливість купувати масло? — півмисне запитав я.

— А то як же? — обурено відповіла вона.

Учителі-українці, які за Румунії довгий час був без роботи, мав, звичайно, свій будинок на три кімнати, хорошу обстановку, радиоприймач тощо.

— За Румунії безробітніх жалували, — каже він, — давали допомогу, карб. Кожен з нас прирівнював себе у ролі безробітого очі біля місьця за советських умов. Куди там, звідки біз голову.

Будучи в містечку Путілові, в Карпатах, довелось відвідати старого вчителя. Мене там все вразило. Чудовий особняк з салом. Будинок має 3 просторі кімнати з обставиною, яку в нас можна побачити тільки в музеї або в квартирах паризьких аристократів, звичайно, з радиоприймачем.

Як виникло з розмови, він уже сім років на державний пенсії, одержує на місяць 7000 лей (на советські гривні 150 крб. золотом). Що можна сказати про наших пенсіонерів? Іде це не варто давіть згадувати.

Інженер С. з Києва якось говорив:

— Коли я побачив, як тут жив інженери, то мені стало соромно за моє інженерство. Я навіть костюма пристойного не мав, не було в чому ізвергнів.

— А разів хіба ви мали мож-

Український музичний фольклор

Поняття музичного фольклору, а також фольклору взагалі, були дуже засмічені советськими «аматорами фольклору». Фольклор підганяється взагалі під рангир всієї словесної творчості, яка, за формулюванням останніх часів, мала бути «соціалістичною змістом і національною формою».

При розшукуванні творів «аматора фольклору» найбільше звичайна на перший план ідеологічний бік. Тільки б ідеологія твору, його зміст задовільняє «марксівську» потребу — це було найголовніше, не було й усі. Коли форма була викладена хоч і паскудною українською мовою — таємно підноситься на піднімання викликав відомі «марксівські» планів і зовнішніх впливів ставить перед нею ті ж проблеми — одні разом, другі пізніше, «в залежності» від місцевих і загальних умов.

Питання музичного професіоналізму підноситься на Україні тільки в 70 роках XIX століття. Але відомін того, що народні національні смаки починають проявлятися в житті громадянства, ми знаходимо вже в кінці XVIII ст.

В кінці XVIII до початку XIX

ст. велика кількість українських народніх пісень видавалася без

нот (починаючи від збірника Чулкова 1774 року).

Все це, звичайно, вимагало

справжнього, апробованого народом пісенного матеріалу недосконаліх художніх творів початкових

ст. відомі звичайно вже відомі звичайні пісні.

Лисенко надзвичайно високо

ставив студіювання передової творчості, як ясін заглянути в

саму душу свого народу, вивчити

ї. Там він писав академікові Філарету Колессі: «Учиться на сірій сантіні, на грубій сорочці, на

дъготяних чоботях — там буде

ща Бога сидить».

Палко люблячи свою українську, народну пісню, Лисенко не робив собі з неї якогось куміла,

як робив дехто з старих збирачів, а підходив до неї критично.

Він не ганяється тільки за ідеологією, як робили це советські збирачі останніх часів.

Отож перед нами постає завдання — наблизитися до 100-

ліття з дня народження Лисенка — в 1942 році — подати оцінку, надзвичайно корисній діяльності покійного музиканта і фольклориста, таку оцінку, яка б відповідала величезному обсягу його діяльності (шту монографію).

Національні народні пісні Лисенка, що знаменують новий етап в житті української національної культури.

Якщо завдання попередників

Лисенка полягало в тому, щоб

вибрати і подати в європейсько-

му оформленні ту чи іншу українську народну пісню, якщо вони

перші рази підносили те чи інше

питання професійного характеру, то Лисенко поставив перед собою величезне, передове для свого часу завдання — створити загальні, величезні умови, художньо розглядали в музичні національні звичайні

пісні, що вимагають монументальності (шту монографію).

Національні народні композитори повинні використати із

цінною спадщиною небіжчика все,

що допоможе їм творити на ко-

ристь свого народу.

Дм. РЕВУЦЬКИЙ.

БУДИНКИ ТЕХНІКИ

В Німеччині дуже поширені будинки техніки, перед якими стоїть велике завдання.

Будинок техніки — це спеціальні приміщення, устатковані апаратурою з найпримінінішими галузями виробництва, з залою для доповідей, бібліотекою, що складається з книжок про найновіші досягнення техніки; там працюють висококваліфіковані інженери.

Зразком такого закладу може бути будинок техніки в Ессені, який створився ще в 1927 році з ініціативи населення Ессена — міста техніки і метрополії рейнсько-вестфальського промислового району.

Будинки техніки полегшують виконання завдання, які поставив Фюрер в справі зміцнення народу Шмідччини в політичному і господарчому відношенні.

Ці заклади в Німеччині є центральними пунктами всієї німецької техніки. Вони можуть задовільнити всі військові потреби і потреби мирного часу. Загальне керівництво будинками техніки здійснює націонал-соціалістична партія.

